

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ເລກທີ 512 /ທຫລ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 29 ມິຖຸນາ 2018

ຂໍ້ຕົກລົງ

ວ່າດ້ວຍການຈັດຊື້ນໜີ້ ແລະ ການຫັກເງິນແຮໜີ້ທີ່ຖືກຈັດຊື້ນຂອງທະນາຄານ

- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 05/ສພຊ, ລົງວັນທີ 14 ຕຸລາ 1999;
- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍທະນາຄານທຸລະກິດ ສະບັບເລກທີ 03/ສພຊ, ລົງວັນທີ 26 ທັນວາ 2006;
- ອີງຕາມການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນໍາສະເໜີຂອງກົມຄຸ້ມຄອງທະນາຄານທຸລະກິດ ສະບັບເລກທີ 99/ກຄທ, ລົງວັນທີ 29 ພຶດສະພາ 2018,

ຜູ້ວ່າການທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ:

ໝວດທີ 1 ຂໍ້ກຳນົດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການຈັດຊື້ນໜີ້ ແລະ ການຫັກເງິນແຮໜີ້ທີ່ຖືກຈັດຊື້ນຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໃນການສຸນເສຍຊັບສິນ, ແນໃສ່ຮັກສາຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງທະນາຄານ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ, ໝັ້ນຄົງ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ມາດຕາ 2 ອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ຢູ່ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ທະນາຄານ ໝາຍເຖິງ ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສາຂາທະນາຄານທຸລະກິດຕ່າງປະເທດ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ໜີ້ ໝາຍເຖິງ ສິນເຊື່ອ ຊຶ່ງກວມເອົາ ເງິນກູ້ ແລະ ພາລະຜູກພັນທາງການເງິນ ຕາມຄວາມໝາຍທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 3 ແລະ 4 ຂອງມາດຕານີ້;

3. ເງິນກູ້ ໝາຍເຖິງ ເງິນທີ່ທະນາຄານໃຫ້ລູກຄ້າກູ້ຢືມໃນຮູບແບບດັ່ງນີ້: ເງິນກູ້ທົ່ວໄປ (Loan), ເງິນເບິກເກີນບັນຊີ (Over Draft), ເງິນຈ່າຍລ່ວງໜ້າ (Advance) ແລະ ເງິນກູ້ຢະເພດອື່ນໆ ຕາມການກຳນົດຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ;
4. ພາລະຜູກພັນທາງການເງິນ ໝາຍເຖິງ ຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາທີ່ທະນາຄານ ໄດ້ຕົກລົງກັບລູກຄ້າໃນຮູບແບບດັ່ງນີ້: ວົງເງິນສິນເຊື່ອ (Credit Lines), ໜັງສືສິນເຊື່ອ (Letter of Credit), ໜັງສືຄ້ຳປະກັນ (Bank Guarantee), ໜັງສືຮັບຮອງການຈ່າຍເງິນ (Aval/Acceptance) ແລະ ອື່ນໆຕາມການກຳນົດຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ;
5. ໜີ້ຕ້ອງຮັບທວງຍາກ ໝາຍເຖິງ ສິນເຊື່ອທີ່ຖືກຈັດເປັນຊັ້ນຕໍ່າກວ່າມາດຕະຖານ, ຊັ້ນສົງໄສ ແລະ ຊັ້ນສູນ;
6. ການປັບປຸງໂຄງສ້າງເງິນກູ້ ໝາຍເຖິງ ການດັດແກ້ເນື້ອໃນສັນຍາເງິນກູ້ ອັນເນື່ອງຈາກລູກໜີ້ ບໍ່ສາມາດຊຳລະໜີ້ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາດັ່ງກ່າວ;
7. ການຄ້ຳປະກັນຢ່າງໜັ້ນຄົງ ໝາຍເຖິງ ການຄ້ຳປະກັນຢ່າງເຕັມສ່ວນ ທັງດິນທຶນ, ດອກເບ້ຍ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຮຽກເກັບໜີ້ ດ້ວຍຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນ ຫຼື ດ້ວຍການຄ້ຳປະກັນຈາກບຸກຄົນທີສາມ ທີ່ມີຖານະການເງິນໜັ້ນຄົງ ແລະ ມີຄວາມສາມາດດ້ານການເງິນພຽງພໍ ເພື່ອຊຳລະໜີ້ທັນຕາມກຳນົດສັນຍາ.

ໝວດທີ 2 ການບໍລິຫານສິນເຊື່ອ

ມາດຕາ 3 ການບໍລິຫານສິນເຊື່ອ

ທະນາຄານ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການໃນການບໍລິຫານສິນເຊື່ອ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຮັບຄວາມສ່ຽງຂອງຕົນ, ສະພາບຕະຫຼາດ ແລະ ເສດຖະກິດມະຫາພາກ, ໃນນັ້ນຂະບວນການບໍລິຫານ ຕ້ອງມີຄວາມຮັດກຸມ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງສະພາບໍລິຫານ ແລະ ຄະນະອຳນວຍການ ເພື່ອສາມາດກຳນົດ, ວັດແທກ, ປະເມີນ, ຕິດຕາມ, ລາຍງານ ແລະ ຄວບຄຸມ ແນໃສ່ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງສິນເຊື່ອຢ່າງທັນການ.

ມາດຕາ 4 ຫຼັກການສ້າງຄຸ້ມບໍລິຫານສິນເຊື່ອ

ທະນາຄານ ຕ້ອງສ້າງຄຸ້ມບໍລິຫານສິນເຊື່ອ ຕາມຫຼັກການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບກົດລະບຽບພາຍໃນຂອງທະນາຄານ ທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ;
3. ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຮັບຄວາມສ່ຽງຂອງຕົນ, ສະພາບຕະຫຼາດ ແລະ ເສດຖະກິດມະຫາພາກ;
4. ຕ້ອງກຳນົດຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີການບໍລິຫານສິນເຊື່ອຢ່າງຊັດເຈນ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;

5. ກ້າວສູ່ວິທີປະຕິບັດທີ່ດີຂອງສາກົນ;
6. ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກສະພາບໍລິຫານ;
7. ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງສະພາບໍລິຫານ ແລະ ຄະນະອຳນວຍການ;
8. ຕ້ອງໄດ້ຮັບການທົບທວນ ຢ່າງໜ້ອຍປີລະຄັ້ງ ແລະ ປັບປຸງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ຄວາມສາມາດໃນການຮັບຄວາມສ່ຽງ, ລັກສະນະຄວາມສ່ຽງຂອງທະນາຄານ, ເງື່ອນໄຂຕະຫຼາດ ແລະ ເສດຖະກິດມະຫາພາກ;
9. ຕ້ອງດຳເນີນການເຜີຍແຜ່, ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງທະນາຄານຊາບ ແລະ ເຂົ້າໃຈແຈ້ງ ເພື່ອຮັບປະກັນປະສິດທິຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ຄູ່ມື ຕ້ອງເປັນພາສາລາວ ແລະ ທະນາຄານ ຕ້ອງສະໜອງສຳເນົາຄູ່ມືດັ່ງກ່າວໃຫ້ແກ່ກົມຄຸ້ມຄອງທະນາຄານທຸລະກິດ, ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ 15 ວັນ ພາຍຫຼັງອອກ ຫຼື ປັບປຸງ, ພ້ອມທັງລາຍງານ ແລະ ຊີ້ແຈງເຫດຜົນກ່ຽວກັບການປັບປຸງ.

ມາດຕາ 5 ເນື້ອໃນຄູ່ມືການບໍລິຫານສິນເຊື້ອ

ຄູ່ມືການບໍລິຫານສິນເຊື້ອຂອງທະນາຄານ ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 4 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
2. ກຳນົດກ່ຽວກັບເງື່ອນໄຂຜູ້ກູ້ຢືມ, ການປະກອບສຳນວນສິນເຊື້ອ ແລະ ການຮັບສຳນວນສິນເຊື້ອ, ຂອບເຂດຂອງການສະໜອງສິນເຊື້ອ, ວິທີກຳນົດອັດຕາດອກເບ້ຍ, ອັດຕາຄ່າທຳນຽມ, ການປະເມີນມູນຄ່າຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນ, ການວິເຄາະສິນເຊື້ອ, ການອະນຸມັດການສະໜອງສິນເຊື້ອແຕ່ລະປະເພດ, ການຈົດທະບຽນສານ ແລະ ການຈົດທະບຽນຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນ;
3. ກຳນົດກ່ຽວກັບການຕິດຕາມ-ເກັບກຳຂໍ້ມູນຜູ້ກູ້ຢືມ, ຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງ, ຜູ້ກູ້ຢືມລາຍໃຫຍ່ ແລະ ກຸ່ມຜູ້ກູ້ຢືມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ; ຄວາມສ່ຽງທີ່ຕິດພັນກັບຜູ້ກູ້ຢືມລາຍໃຫຍ່ ແລະ ກຸ່ມຜູ້ກູ້ຢືມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ; ການຈັດອັນດັບສິນເຊື້ອພາຍໃນ; ກົນໄກການປະເມີນມູນຄ່າຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນຄືນໃໝ່, ການຈັດຊັ້ນ, ການປັບປຸງໂຄງສ້າງໜີ້, ອັດຕາສ່ວນ ແລະ ວິທີການຫັກເງິນແຮ, ການລ້າງໜີ້ ແລະ ມາດຕະການເກັບກູ້ໜີ້;
4. ກຳນົດກ່ຽວກັບການກວດກາຄວາມສອດຄ່ອງ (Compliance) ແລະ ກວດສອບພາຍໃນ (Internal audit) ຕໍ່ການບໍລິຫານສິນເຊື້ອ;
5. ກຳນົດເງື່ອນໄຂ, ໜ້າທີ່, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ສິດ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບຄະນະກຳມະການ, ໜ່ວຍງານ ແລະ ພະນັກງານທີ່ຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ 2 ຫາ 4 ຂ້າງເທິງ ຊຶ່ງຕ້ອງບໍ່ມີຜົນປະໂຫຍດທັບຊ້ອນ;
6. ກຳນົດເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບການສະໜອງສິນເຊື້ອແກ່ຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 6 ລະບົບການຈັດອັນດັບສິນເຊື້ອພາຍໃນ

ທະນາຄານ ຕ້ອງສ້າງລະບົບການຈັດອັນດັບສິນເຊື້ອພາຍໃນ ເພື່ອຈັດອັນດັບລູກຄ້າສິນເຊື້ອແຕ່ລະໄລຍະ ຫຼື ຕາມຄວາມຈຳເປັນ, ນຳໃຊ້ເປັນພື້ນຖານໃນການອະນຸມັດສິນເຊື້ອ, ການບໍລິຫານຄຸນນະພາບສິນເຊື້ອ ແລະ ການຫັກເງິນແຮ. ລະບົບການຈັດອັນດັບສິນເຊື້ອພາຍໃນ ໝາຍເຖິງລະບົບທີ່ລວມເອົາຂໍ້ມູນທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ດ້ານອື່ນໆ,

ຂະບວນການເພື່ອປະເມີນລູກຄ້າໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບທາງດ້ານການເງິນ, ການດຳເນີນທຸລະກິດ, ສະພາບການບໍລິຫານ ແລະ ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງລູກຄ້າ. ລະບົບດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງສ້າງຂຶ້ນຕາມຫຼັກການດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານຂໍ້ມູນຂອງລູກຄ້າສິນເຊື່ອທັງໝົດຂອງທະນາຄານ;
2. ຜ່ານການຮັບຮອງຂອງສະພາບໍລິຫານ;
3. ພິຈາລະນາປະເມີນລະບົບຄືນ ຢ່າງໜ້ອຍປີລະຄັ້ງ.

ທະນາຄານ ຕ້ອງແຈ້ງມາຍັງກົມຄຸ້ມຄອງທະນາຄານທຸລະກິດ, ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຊາບ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ 15 ວັນ ພາຍຫຼັງສ້າງ ຫຼື ປັບປຸງລະບົບການຈັດອັນດັບສິນເຊື່ອພາຍໃນ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ສຳລັບການສ້າງລະບົບໃໝ່:
 - ບົດລາຍງານກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະ ການນຳໃຊ້ລະບົບການຈັດອັນດັບສິນເຊື່ອພາຍໃນ;
 - ລະບຽບການຈັດອັນດັບສິນເຊື່ອພາຍໃນ ທີ່ອະທິບາຍລະບົບການຈັດອັນດັບສິນເຊື່ອພາຍໃນ, ຂັ້ນຕອນການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂອງລູກຄ້າ ແລະ ການຈັດອັນດັບຂອງລູກຄ້າ;
 - ບົດແນະນຳການນຳໃຊ້ລະບົບການຈັດອັນດັບສິນເຊື່ອພາຍໃນ ລວມທັງການແບ່ງສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃນການເກັບຂໍ້ມູນຂອງລູກຄ້າ;
 - ເອກະສານອື່ນຕາມການຮຽກຮ້ອງຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.
2. ສຳລັບການປັບປຸງ:
 - ບົດລາຍງານກ່ຽວກັບການປັບປຸງລະບົບການຈັດອັນດັບສິນເຊື່ອພາຍໃນ, ການຊີ້ແຈງເຫດຜົນໃນການປັບປຸງ;
 - ເອກະສານກ່ຽວກັບການປັບປຸງລະບົບການຈັດອັນດັບສິນເຊື່ອພາຍໃນ ແລະ ບົດແນະນຳການນຳໃຊ້ລະບົບດັ່ງກ່າວ;
 - ເອກະສານອື່ນຕາມການຮຽກຮ້ອງຂອງ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 7 ໜ້າທີ່ຂອງສະພາບໍລິຫານ

ໃນການບໍລິຫານສິນເຊື່ອ ສະພາບໍລິຫານຂອງທະນາຄານ ຕ້ອງຮັບປະກັນ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ມີການສ້າງວັດທະນະທຳ ໃນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງທີ່ດີ ໃນທະນາຄານຂອງຕົນ;
2. ນະໂຍບາຍ ແລະ ຂະບວນການທີ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຮັບຄວາມສ່ຽງ ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຂີດຄວາມສາມາດຂອງທະນາຄານ ໃນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ;
3. ມີຄວາມຮອບຄອບ ແລະ ຮັບຮູ້ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຂອງການນຳໃຊ້ຕົວແບບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ;
4. ມີການກຳນົດຂອບເຂດຄວາມສາມາດໃນການສະໜອງສິນເຊື່ອ ທີ່ເໝາະສົມ ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບຄວາມສາມາດໃນການຮັບຄວາມສ່ຽງ, ລັກສະນະຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງທຶນທີ່ມີຢູ່ ແລະ ສອດຄ່ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຊຶ່ງຕ້ອງເຜີຍແຜ່ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ໃຫ້ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງທະນາຄານ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ;
5. ດຳເນີນຂັ້ນຕອນທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ຄວບຄຸມທຸກຄວາມສ່ຽງທີ່ສຳຄັນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດ ແລະ ຂີດຄວາມສາມາດໃນການຮັບຄວາມສ່ຽງ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ;

6. ຕ້ອງໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຢ່າງທັນການ ແລະ ເໝາະສົມ ເພື່ອເຂົ້າໃຈແຈ້ງ ກ່ຽວກັບສະພາບສິນເຊື່ອ, ລວມທັງ ການຈັດຊື້, ການຫັກເງິນແຮ, ການເສື່ອມຄຸນນະພາບຂອງສິນເຊື່ອ ແລະ ຄວາມສ່ຽງທີ່ເກີດຈາກສິນ ເຊື່ອ ທີ່ອາດຈະສົ່ງຜົນເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ທະນາຄານໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ໝວດທີ 3 ການຈັດຊື້ໜີ້

ມາດຕາ 8 ຫຼັກການຈັດຊື້ໜີ້

ທະນາຄານ ຕ້ອງຈັດຊື້ໜີ້ຢ່າງເປັນປະຈຳ ໃນແຕ່ລະເດືອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້. ການຈັດຊື້ໜີ້ ຕ້ອງອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂດ້ານຄຸນນະພາບ ເຊັ່ນ: ສະພາບຂອງລູກໜີ້ ແລະ ເງື່ອນໄຂດ້ານປະລິມານ ເຊັ່ນ: ວັນຄ້າງຊຳລະ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ອີງໃສ່ດ້ານປະລິມານພຽງຢ່າງດຽວ.

ມາດຕາ 9 ການຈັດຊື້ເງິນກູ້

ທະນາຄານຕ້ອງຈັດຊື້ເງິນກູ້ຕາມ 5 ຊັ້ນ ດັ່ງນີ້:

- A- ປົກກະຕິ (Normal or Pass)
- B - ຄວນເອົາໃຈໃສ່ (Watch List or Special Mention)
- C - ຕໍ່າກວ່າມາດຕະຖານ (Substandard)
- D - ສົງໄສ (Doubtful)
- E - ສຸນ (Loss)

1. ຊັ້ນປົກກະຕິ

ເງິນກູ້ ທີ່ຕົກຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂໃດໜຶ່ງ ຫຼື ທັງໝົດຕໍ່ໄປນີ້ ໃຫ້ຈັດເປັນຊັ້ນປົກກະຕິ:

- ມີການປະຕິບັດຕາມສັນຍາເປັນປົກກະຕິ, ຊຳລະຕົ້ນທຶນ ແລະ ດອກເບ້ຍຄົບຖ້ວນ ຫຼື ຄ້າງຊຳລະຕົ້ນທຶນ ຫຼື ດອກເບ້ຍບໍ່ເຖິງ 30 ວັນ;
- ເງິນເບີກເກິນບັນຊີ ທີ່ລູກໜີ້ຍັງໃຊ້ວົງເງິນບໍ່ເຕັມ ແລະ ຍັງບໍ່ຖືກຍົກເລີກວົງເງິນ ຫຼື ສັນຍາຍັງບໍ່ທັນຄົບກຳນົດ ຫຼື ລູກໜີ້ຄ້າງຊຳລະດອກເບ້ຍບໍ່ເຖິງ 30 ວັນ;
- ບໍ່ມີບັນຫາໃດໆໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ.

2. ຊັ້ນຄວນເອົາໃຈໃສ່

ເງິນກູ້ ທີ່ຕົກຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂໃດໜຶ່ງ ຫຼື ທັງໝົດຕໍ່ໄປນີ້ ໃຫ້ຈັດເປັນຊັ້ນຄວນເອົາໃຈໃສ່:

- ເງິນກູ້ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນມີບັນຫາໃນການຊຳລະ ແຕ່ເກີດມີສະພາບໃດໜຶ່ງຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂອາດຈະເຮັດໃຫ້ທະນາຄານເສຍປະໂຫຍດໃນອະນາຄົດ ເປັນຕົ້ນ: ລູກໜີ້ບໍລິຫານໜີ້ບໍ່ເໝາະສົມ ແລະ ນຳໃຊ້ເງິນກູ້ບໍ່ຖືກເປົ້າໝາຍ; ການເສື່ອມສະພາບ ຫຼື ຄວາມສາມາດໃນການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບຄ້າ

ປະກັນຫຼຸດລົງ; ສະພາບດ້ານເສດຖະກິດທົດຖອຍ ຫຼື ຖານະການເງິນຂອງລູກໜີ້ມີທ່າອ່ຽງຈະມີ
ບັນຫາຊຶ່ງອາດຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມສາມາດໃນການຊໍາລະໜີ້;

- ເງິນກູ້ ຄ້າງຊໍາລະຕົ້ນທຶນ, ດອກເບ້ຍທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນເລີ່ມແຕ່ 30 ວັນ ແຕ່ບໍ່ເຖິງ 90 ວັນນັບ
ແຕ່ມີຄົບກຳນົດຕາມແຜນການຊໍາລະ;

ນອກນັ້ນ, ສໍາລັບເງິນເບີກເກິນບັນຊີ ທີ່ຕົກຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂໃດໜຶ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ໃຫ້ຈັດເປັນຊັ້ນຄວນເອົາໃຈໃສ່:

- ບໍ່ມີວົງເງິນ ຫຼື ຖືກຍົກເລີກວົງເງິນ ແລະ ບໍ່ມີເງິນເຂົ້າບັນຊີຂອງລູກໜີ້ ເພື່ອຊໍາລະຕົ້ນທຶນ ຫຼື
ດອກເບ້ຍເລີ່ມແຕ່ 30 ວັນແຕ່ບໍ່ເຖິງ 90 ວັນນັບແຕ່ວັນທີ່ບໍ່ມີວົງເງິນ ຫຼື ຖືກຍົກເລີກວົງເງິນ;
- ມີວົງເງິນຕາມສັນຍາແຕ່ຍອດໜີ້ເກິນວົງເງິນ ແລະ ບໍ່ມີເງິນເຂົ້າບັນຊີຂອງລູກໜີ້ ເພື່ອຊໍາລະຕົ້ນ
ທຶນ ຫຼື ດອກເບ້ຍເລີ່ມແຕ່ 30 ວັນແຕ່ບໍ່ເຖິງ 90 ວັນນັບແຕ່ວັນທີ່ຍອດໜີ້ເກິນວົງເງິນ;
- ຄົບກຳນົດສັນຍາແລ້ວ ແລະ ບໍ່ມີເງິນເຂົ້າບັນຊີຂອງລູກໜີ້ ເພື່ອຊໍາລະຕົ້ນທຶນ ຫຼື ດອກເບ້ຍເລີ່ມ
ແຕ່ 30 ວັນແຕ່ບໍ່ເຖິງ 90 ວັນ ນັບແຕ່ວັນຄົບກຳນົດຕາມສັນຍາ.

3. ຊັ້ນຕໍ່າກວ່າມາດຕະຖານ

ເງິນກູ້ ທີ່ຕົກຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂໃດໜຶ່ງ ຫຼື ທັງໝົດຕໍ່ໄປນີ້ ໃຫ້ຈັດເປັນຊັ້ນຕໍ່າກວ່າມາດຕະຖານ:

- ເງິນກູ້ທີ່ສະໜອງໃຫ້ບົນພື້ນຖານການລະເມີດກົດໝາຍ ຫຼື ລະບຽບການທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ
ລາວ ວາງອອກ;
- ເງິນກູ້ທີ່ສະໜອງໃຫ້ບົນພື້ນຖານການລະເມີດລະບຽບພາຍໃນ ຫຼື ຄຸ້ມຄອງເຊື້ອຂອງທະນາຄານ
ເອງ;
- ລູກໜີ້ມີຖານະການເງິນອ່ອນແອ ເຮັດໃຫ້ຄວາມສາມາດໃນການຊໍາລະໜີ້ຫຼຸດລົງ, ແຫຼ່ງທຶນຕົ້ນ
ຕໍ່ໃນການຊໍາລະໜີ້ບໍ່ພຽງພໍ ແລະ ຕ້ອງອີງໃສ່ແຫຼ່ງທຶນສໍາຮອງໃນການຊໍາລະໜີ້ເຊັ່ນ: ຈາກຫຼັກ
ຊັບຄ້າປະກັນ, ການຂາຍຊັບສົມບັດຄົງທີ່ ຫຼື ນໍາໃຊ້ແຫຼ່ງທຶນຈາກພາຍນອກ;
- ຊັ້ນປົກກະຕິ ສາມາດຈັດເປັນຊັ້ນຕໍ່າກວ່າມາດຕະຖານ ຖ້າທະນາຄານຄາດຄະເນວ່າມີຄວາມສ່ຽງ
ສູງ ເນື່ອງຈາກເອກະສານສິນເຊື້ອບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຫຼື ລູກໜີ້ຂາດການພົວພັນ ແລະ ລາຍງານຢ່າງຕໍ່
ເນື່ອງ;
- ເງິນກູ້ ທີ່ໄດ້ກ່າວມາໃນຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ຫາກຄ້າງຊໍາລະຕົ້ນທຶນ, ດອກເບ້ຍທັງໝົດ ຫຼື ບາງ
ສ່ວນ ເລີ່ມແຕ່ 90 ວັນ ແຕ່ບໍ່ເຖິງ 180 ວັນ.

ນອກນັ້ນ, ສໍາລັບເງິນເບີກເກິນບັນຊີ ທີ່ຕົກຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂໃດໜຶ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ໃຫ້ຈັດເປັນຊັ້ນຕໍ່າກວ່າມາດຕະ
ຖານ:

- ບໍ່ມີວົງເງິນ ຫຼື ຖືກຍົກເລີກວົງເງິນ ແລະ ບໍ່ມີເງິນເຂົ້າບັນຊີຂອງລູກໜີ້ ເພື່ອຊໍາລະຕົ້ນທຶນ ຫຼື
ດອກເບ້ຍເລີ່ມແຕ່ 90 ວັນແຕ່ບໍ່ເຖິງ 180 ວັນນັບແຕ່ວັນທີ່ບໍ່ມີວົງເງິນ ຫຼື ຖືກຍົກເລີກວົງເງິນ;
- ມີວົງເງິນຕາມສັນຍາ ແຕ່ຍອດໜີ້ເກິນວົງເງິນ ແລະ ບໍ່ມີເງິນເຂົ້າບັນຊີຂອງລູກໜີ້ເພື່ອຊໍາລະຕົ້ນ
ທຶນ ຫຼື ດອກເບ້ຍເລີ່ມແຕ່ 90 ວັນແຕ່ບໍ່ເຖິງ 180 ວັນນັບແຕ່ວັນທີ່ຍອດໜີ້ເກິນວົງເງິນ;
- ຄົບກຳນົດສັນຍາແລ້ວ ແລະ ບໍ່ມີເງິນເຂົ້າບັນຊີຂອງລູກໜີ້ ເພື່ອຊໍາລະຕົ້ນທຶນ ຫຼື ດອກເບ້ຍເລີ່ມ
ແຕ່ 90 ວັນແຕ່ບໍ່ເຖິງ 180 ວັນ ນັບແຕ່ວັນຄົບກຳນົດຕາມສັນຍາ

4. ຊັ້ນສົງໄສ

ເງິນກູ້ ທີ່ຕົກຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂໃດໜຶ່ງ ຫຼື ທັງໝົດຕໍ່ໄປນີ້ ໃຫ້ຈັດເປັນຊັ້ນສົງໄສ:

- ເງິນກູ້ ຊັ້ນຕໍ່າກວ່າມາດຕະຖານ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຄ້າປະກັນຢ່າງໝັ້ນຄົງ;
- ເງິນກູ້ ທີ່ທະນາຄານພິຈາລະນາແລ້ວເຫັນວ່າອາດບໍ່ສາມາດເກັບໜີ້ຄືນ ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ຈະສູນເສຍໜີ້ທັງໝົດ, ແຕ່ລູກໜີ້ຍັງຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນການປັບປຸງທຸລະກິດ ຫຼື ຖືກດຳເນີນການທາງກົດໝາຍເປັນຕົ້ນ: ລູກໜີ້ກຳລັງຢູ່ໃນໄລຍະການຮຽກລະດົມທຶນ, ກຳລັງສະເໜີແຜນການປັບປຸງໂຄງສ້າງໜີ້, ກຳລັງຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນການຄວບກິດຈະການ, ຖືກສານອາຍັດຊັບ ຫຼື ຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນການຊຳລະສະສາງຊັບສິນ, ຂັ້ນຕອນຂາຍຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນເພື່ອຊຳລະໜີ້, ຊຶ່ງການດຳເນີນການດັ່ງກ່າວຕ້ອງບໍ່ເກີນ 180 ວັນ ນັບຈາກມື້ທີ່ເລີ່ມດຳເນີນການແກ້ໄຂ ຫຼື ເລີ່ມຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ. ໜີ້ດັ່ງກ່າວນັ້ນ ອະນຸຍາດໃຫ້ຈັດເປັນໜີ້ສົງໄສ, ແຕ່ທະນາຄານຕ້ອງຕອບສະໜອງເອກະສານດ້ານນິຕິກຳຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ຊັດເຈນທີ່ລະບຸໃຫ້ເຫັນວ່າ: ລູກໜີ້ຈະສາມາດສືບຕໍ່ຊຳລະຍອດເງື່ອນໜີ້, ດອກເບ້ຍຄ້າງຊຳລະທັງໝົດ ແລະ ທຸກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສິ້ນເບື້ອງໃຫ້ແກ່ທະນາຄານ;
- ເງິນກູ້ ທີ່ໄດ້ກ່າວມາໃນຂໍ້ 3 ຂອງມາດຕານີ້ ຫາກຄ້າງຊຳລະຕົ້ນທຶນ, ດອກເບ້ຍທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ເລີ່ມແຕ່ 180 ວັນ ແຕ່ບໍ່ເຖິງ 360 ວັນ.

ນອກນັ້ນ, ສຳລັບເງິນເບີກເກິນບັນຊີ ທີ່ຕົກຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂໃດໜຶ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ໃຫ້ຈັດເປັນຊັ້ນສົງໄສ:

- ບໍ່ມີວົງເງິນ ຫຼື ຖືກຍົກເລີກວົງເງິນ ແລະ ບໍ່ມີເງິນເຂົ້າບັນຊີຂອງລູກໜີ້ ເພື່ອຊຳລະຕົ້ນທຶນ ຫຼື ດອກເບ້ຍເລີ່ມແຕ່ 180 ວັນແຕ່ບໍ່ເຖິງ 360 ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ບໍ່ມີວົງເງິນ ຫຼື ຖືກຍົກເລີກວົງເງິນ;
- ມີວົງເງິນຕາມສັນຍາ ແຕ່ຍອດໜີ້ເກິນວົງເງິນ ແລະ ບໍ່ມີເງິນເຂົ້າບັນຊີຂອງລູກໜີ້ ເພື່ອຊຳລະຕົ້ນທຶນ ຫຼື ດອກເບ້ຍເລີ່ມແຕ່ 180 ວັນແຕ່ບໍ່ເຖິງ 360 ວັນນັບແຕ່ວັນທີ່ຍອດໜີ້ເກິນວົງເງິນ;
- ຄົບກຳນົດສັນຍາແລ້ວ ແລະ ບໍ່ມີເງິນເຂົ້າບັນຊີຂອງລູກໜີ້ ເພື່ອຊຳລະຕົ້ນທຶນ ຫຼື ດອກເບ້ຍເລີ່ມແຕ່ 180 ວັນແຕ່ບໍ່ເຖິງ 360 ວັນ ນັບແຕ່ວັນຄົບກຳນົດຕາມສັນຍາ.

5. ຊັ້ນສູນ

ເງິນກູ້ ທີ່ຕົກຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂໃດໜຶ່ງ ຫຼື ທັງໝົດຕໍ່ໄປນີ້ ໃຫ້ຈັດເປັນຊັ້ນສູນ:

- ເງິນກູ້ ທີ່ທະນາຄານພິຈາລະນາແລ້ວເຫັນວ່າ ບໍ່ສາມາດເກັບໜີ້ຄືນໄດ້ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບການຄ້າປະກັນຢ່າງໝັ້ນຄົງ;
- ເງິນກູ້ ທີ່ຖືກຈັດຊັ້ນເປັນໜີ້ສົງໄສມາກ່ອນແລ້ວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 4 ຂອງມາດຕານີ້ ແຕ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂຕາມຂັ້ນຕອນການປັບປຸງທຸລະກິດ ຫຼື ການດຳເນີນການທາງກົດໝາຍພາຍໃນ 180 ວັນ;
- ເງິນກູ້ ຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກ່າວມາໃນຂໍ້ 4 ຂອງມາດຕານີ້ ຫາກຄ້າງຊຳລະຕົ້ນທຶນ, ດອກເບ້ຍທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ເລີ່ມແຕ່ 360 ຂຶ້ນໄປ.

ນອກນັ້ນ, ສຳລັບເງິນເບີກເກິນບັນຊີ ທີ່ຕົກຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂໃດໜຶ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ໃຫ້ຈັດເປັນຊັ້ນສູນ:

- ບໍ່ມີວົງເງິນ ຫຼື ຖືກຍົກເລີກວົງເງິນ ແລະ ບໍ່ມີເງິນເຂົ້າບັນຊີຂອງລູກໜີ້ ເພື່ອຊຳລະຕົ້ນທຶນ ຫຼື ດອກເບ້ຍເລີ່ມແຕ່ 360 ວັນຂຶ້ນໄປ ນັບແຕ່ວັນທີ່ບໍ່ມີວົງເງິນ ຫຼື ຖືກຍົກເລີກວົງເງິນ;

- ມີວົງເງິນຕາມສັນຍາ ແຕ່ຍອດໜີ້ເກີນວົງເງິນ ແລະ ບໍ່ມີເງິນເຂົ້າບັນຊີຂອງລູກໜີ້ ເພື່ອຊໍາລະຕົ້ນທຶນ ຫຼື ດອກເບ້ຍເລີ່ມແຕ່ 360 ວັນຂຶ້ນໄປ ນັບແຕ່ວັນທີ່ຍອດໜີ້ເກີນວົງເງິນ;
- ຄົບກຳນົດສັນຍາແລ້ວ ແລະ ບໍ່ມີເງິນເຂົ້າບັນຊີຂອງລູກໜີ້ ເພື່ອຊໍາລະຕົ້ນທຶນ ຫຼື ດອກເບ້ຍເລີ່ມແຕ່ 360 ວັນຂຶ້ນໄປ ນັບແຕ່ວັນຄົບກຳນົດຕາມສັນຍາ.

ມາດຕາ 10 ການຈັດຊື້ພາລະຜູກພັນທາງການເງິນ

ການຈັດຊື້ພາລະຜູກພັນທາງການເງິນ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- ສໍາລັບພາລະຜູກພັນທາງການເງິນທີ່ບໍ່ສາມາດຍົກເລີກໄດ້ ຊຶ່ງທະນາຄານຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເບີກຈ່າຍວົງເງິນໃຫ້ລູກຄ້າ ຫຼື ຍັງບໍ່ທັນປະຕິບັດພັນທະແທນລູກຄ້າ ແຕ່ເຫັນວ່າລູກຄ້າດັ່ງກ່າວ ອາດຈະປະສົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານການເງິນ ແລະ ບໍ່ສາມາດຊໍາລະໜີ້ ແມ່ນໃຫ້ທະນາຄານບັນທຶກວົງເງິນພາລະຜູກພັນດັ່ງກ່າວ ໄວ້ໃນບັນຊີພາລະຜູກພັນທີ່ຄວນເອົາໃຈໃສ່ (Watch List) ຢູ່ນອກໃບສະຫຼຸບຊັບສົມບັດ;
- ສໍາລັບພາລະຜູກພັນທາງການເງິນ ທີ່ທະນາຄານໄດ້ເບີກຈ່າຍວົງເງິນໃຫ້ ຫຼື ປະຕິບັດພັນທະແທນລູກຄ້າ ແມ່ນໃຫ້ທະນາຄານບັນທຶກສ່ວນທີ່ໄດ້ເບີກຈ່າຍ ຫຼື ສ່ວນທີ່ໄດ້ປະຕິບັດພັນທະແທນລູກຄ້າດັ່ງກ່າວ ເປັນເງິນຖ້ວນເຂົ້າໃນໃບສະຫຼຸບຊັບສົມບັດທັນທີ ແລະ ໃຫ້ນັບແຕ່ວັນທີ່ເກີນກຳນົດຊໍາລະຕາມສັນຍາລະຫວ່າງທະນາຄານ ແລະ ລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ ເປັນວັນຄ້າຊໍາລະ ໂດຍໃຫ້ຈັດຊື້ ແລະ ຫັກເງິນແຮ່ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9, 16 ແລະ 17 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 11 ການຈັດຊື້ໜີ້ຫຼາຍບ້ວງຂອງລູກໜີ້ລາຍດຽວ ຫຼື ກຸ່ມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ທະນາຄານ ມີໜີ້ຫຼາຍບ້ວງຢູ່ນໍາລູກໜີ້ລາຍດຽວ ຫຼື ກຸ່ມລູກໜີ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ຖ້າຫາກໜີ້ບ້ວງໃດໜຶ່ງຖືກຈັດເປັນຊັ້ນຕ້ອງຮັບທວງຍາກ, ທະນາຄານ ຈະຕ້ອງທົບທວນ ແລະ ວິເຄາະຖານະການເງິນ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຊໍາລະໜີ້ບ້ວງອື່ນໆ ຂອງລູກໜີ້ລາຍດັ່ງກ່າວ ຫຼື ກຸ່ມດັ່ງກ່າວ ຄືນໃໝ່.

ການຈັດຊື້ໜີ້ ແມ່ນໃຫ້ພິຈາລະນາເປັນແຕ່ລະບ້ວງ ຫຼື ແຕ່ລະສັນຍາ ແລະ ຈັດຊື້ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ແລະ 10 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 4

ການປັບປຸງໂຄງສ້າງເງິນກູ້

ມາດຕາ 12 ພາກສ່ວນອະນຸມັດການປັບປຸງໂຄງສ້າງເງິນກູ້

ທະນາຄານຕ້ອງມີຄະນະ ຫຼື ພາກສ່ວນອະນຸມັດທຸກການປັບປຸງໂຄງສ້າງເງິນກູ້ ຊຶ່ງຕ້ອງມີຄວາມເປັນເອກະລາດຈາກພາກສ່ວນອະນຸມັດການສະໜອງເງິນກູ້ທີ່ຈະປັບປຸງໂຄງສ້າງ. ຄະນະ ຫຼື ພາກສ່ວນອະນຸມັດການປັບປຸງໂຄງສ້າງເງິນກູ້ດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຂຶ້ນກັບສະພາບໍລິຫານໂດຍກົງ.

ມາດຕາ 13 ການພິຈາລະນາອະນຸມັດ ແລະ ການປະກອບເອກະສານປັບປຸງໂຄງສ້າງເງິນກູ້

ໃນການພິຈາລະນາອະນຸມັດການປັບປຸງໂຄງສ້າງເງິນກູ້, ຄະນະ ຫຼື ພາກສ່ວນອະນຸມັດ ຕ້ອງຮັບປະກັນ ເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ເງິນກູ້ ບໍ່ຖືກຈັດເປັນຊັ້ນສູນ;
2. ທຸລະກິດລູກໜີ້ຍັງສາມາດສືບຕໍ່ດໍາເນີນ, ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການສ້າງລາຍຮັບ ເພື່ອມາຊໍາລະໜີ້ຕາມ ເງື່ອນໄຂສັນຍາປັບປຸງໂຄງສ້າງເງິນກູ້ໃໝ່;
3. ສັນຍາ, ແຜນການປັບປຸງໂຄງສ້າງເງິນກູ້, ແຜນທຸລະກິດ, ການຄາດຄະເນກະແສເງິນສົດຂອງລູກໜີ້ຕ້ອງ ສອດຄ່ອງກັນ, ສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້.

ເງິນກູ້ບ້ວງໜຶ່ງ ສາມາດປັບປຸງໂຄງສ້າງໄດ້ບໍ່ເກີນ 2 ຄັ້ງ, ຍົກເວັ້ນກໍລະນີ ລູກໜີ້ບໍ່ສາມາດຊໍາລະໜີ້ໄດ້ ຍ້ອນ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພທໍາມະຊາດ ຫຼື ສະພາບເສດຖະກິດມະຫາພາກທີ່ໄດ້ມີຜົນກະທົບໂດຍລວມ ຕໍ່ສະພາບຄ່ອງ ທົ່ວລະບົບ ຊຶ່ງໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ແມ່ນສາມາດປັບປຸງໂຄງສ້າງເງິນກູ້ໄດ້ຕາມຄວາມຈໍາເປັນ.

ທຳມະນາຄານ ປັບປຸງໂຄງສ້າງເງິນກູ້ ພຽງເພື່ອຫຼີກລ້ຽງການຈັດຊັ້ນເປັນໜີ້ຕ້ອງຮັບທວງຍາກ ແລະ ການ ຫັກເງິນແຮ.

ທະນາຄານ ຕ້ອງປະກອບ ແລະ ເກັບຮັກສາເອກະສານ ສໍາລັບເງິນກູ້ທີ່ຖືກປັບປຸງໂຄງສ້າງແຕ່ລະບ້ວງ ຫຼື ແຕ່ລະສັນຍາ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ຄໍາຮ້ອງຂອງລູກໜີ້ສະເໜີຂໍປັບປຸງໂຄງສ້າງເງິນກູ້;
- ແຜນປັບປຸງໂຄງສ້າງເງິນກູ້ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນຂີດຄວາມສາມາດໃນການຊໍາລະໜີ້ຂອງລູກໜີ້;
- ແຜນທຸລະກິດ ທີ່ຜ່ານການຮັບຮອງໂດຍຜູ້ຖືຮຸ້ນ ຫຼື ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ (ສໍາລັບວິສາຫະກິດ);
- ຂໍ້ມູນປະຈຸບັນກ່ຽວກັບຖານະການເງິນ ແລະ ກະແສເງິນສົດຂອງລູກໜີ້;
- ບົດວິເຄາະຂອງທະນາຄານ ກ່ຽວກັບຖານະການເງິນ, ແຜນຄາດຄະເນກະແສເງິນສົດ, ການຄາດຄະເນ ການໄດ້ຮັບຊໍາລະໜີ້ຄືນທັງດິນທຶນ ແລະ ດອກເບ້ຍສົມທຽບໃນກໍລະນີທີ່ມີການປັບປຸງໂຄງສ້າງ ແລະ ບໍ່ມີການປັບປຸງໂຄງສ້າງ ຊຶ່ງຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄວາມສາມາດຂອງລູກໜີ້ ໃນການຊໍາລະໜີ້ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງ ສັນຍາປັບປຸງໂຄງສ້າງໃໝ່ຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ຊັດເຈນ;
- ສັນຍາປັບປຸງໂຄງສ້າງເງິນກູ້ ທີ່ທະນາຄານ ແລະ ລູກໜີ້ໄດ້ເຊັນຮ່ວມກັນ;
- ເອກະສານອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາອະນຸມັດການປັບປຸງໂຄງສ້າງເງິນກູ້ຂອງທະນາຄານ.

ມາດຕາ 14 ການຈັດຊັ້ນເງິນກູ້ທີ່ຖືກປັບປຸງໂຄງສ້າງ

ພາຍຫຼັງການປັບປຸງໂຄງສ້າງ, ທະນາຄານ ສາມາດຈັດຊັ້ນເງິນກູ້ທີ່ຖືກປັບປຸງໂຄງສ້າງ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດເປັນຊັ້ນເດີມ ຄືກັນກັບຊັ້ນກ່ອນການປັບປຸງໂຄງສ້າງ;
2. ຖ້າລູກໜີ້ ສາມາດຊໍາລະໜີ້ ຕາມສັນຍາປັບປຸງໂຄງສ້າງບໍ່ຕໍ່າກວ່າ 3 ງວດຕໍ່ເນື່ອງ, ທະນາຄານສາມາດ ຈັດຊັ້ນ ດັ່ງນີ້:
 - ຊັ້ນຕໍ່າກວ່າມາດຕະຖານ ຫຼື ຄວນເອົາໃຈໃສ່ ສາມາດຈັດເປັນຊັ້ນປົກກະຕິ;
 - ຊັ້ນສົງໄສ ສາມາດຈັດເປັນຊັ້ນຕໍ່າກວ່າມາດຕະຖານ. ຖ້າລູກໜີ້ ສາມາດສືບຕໍ່ຊໍາລະໜີ້ ຕິດຕໍ່ກັນ ຕື່ມອີກບໍ່ຕໍ່າກວ່າ 3 ງວດຕໍ່ເນື່ອງ, ທະນາຄານ ສາມາດຈັດເປັນຊັ້ນປົກກະຕິ.

3. ຖ້າລູກໜີ້ບໍ່ສາມາດຊໍາລະໜີ້ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາປັບປຸງໂຄງສ້າງ, ການຈັດຊື້ໃຫ້ນັບລວມໄລຍະເວລາຄ້າງຊໍາລະໃໝ່ກັບໄລຍະເວລາຄ້າງຊໍາລະກ່ອນການປັບປຸງໂຄງສ້າງໂດຍໃຫ້ນັບຮອດມື້ອະນຸມັດການປັບປຸງໂຄງສ້າງ ແລ້ວຈັດຊື້ເງິນກູ້ດັ່ງກ່າວ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 9 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ທະນາຄານ ຕ້ອງລາຍງານການປັບປຸງໂຄງສ້າງເງິນກູ້ ໃຫ້ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນແຕ່ລະເດືອນຕາມແບບພິມລາຍງານ ທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກຳນົດອອກ.

ໝວດທີ 5 ການຫັກເງິນແຮໜີ້ທີ່ຖືກຈັດຊື້

ມາດຕາ 15 ການຫັກເງິນແຮ

ທະນາຄານ ຕ້ອງຫັກເງິນແຮໜີ້ທີ່ຖືກຈັດຊື້ຢ່າງເປັນປະຈຳໃນແຕ່ລະເດືອນ ໂດຍໃຫ້ຫັກເງິນແຮລວມ ແລະ ເງິນແຮສະເພາະ ຕາມອັດຕາສ່ວນ ແລະ ວິທີຄິດໄລ່ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 16 ແລະ 17 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 16 ການຫັກເງິນແຮລວມ

ທະນາຄານຕ້ອງທົບທວນ ແລະ ຫັກເງິນແຮລວມ ໃນແຕ່ລະເດືອນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ໃນອັດຕາສ່ວນ 0,5% ຂອງຍອດເງື່ອນກູ້ທີ່ເປັນຊັ້ນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 17 ການຫັກເງິນແຮສະເພາະສໍາລັບເງິນກູ້

ທະນາຄານຕ້ອງທົບທວນ ແລະ ຫັກເງິນແຮສະເພາະຂອງເງິນກູ້ທີ່ຖືກຈັດຊື້ເປັນແຕ່ລະເດືອນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ຕາມອັດຕາສ່ວນດັ່ງນີ້:

- ຊັ້ນຄວນເອົາໃຈໃສ່	3%
- ຊັ້ນຕໍ່າກວ່າມາດຕະຖານ	20%
- ຊັ້ນສົງໄສ	50%
- ຊັ້ນສູນ	100%

ການຄິດໄລ່ເງິນແຮຂ້າງເທິງແມ່ນໃຫ້ເອົາຍອດເງື່ອນໜີ້ທີ່ເປັນເງິນກູ້ຂອງແຕ່ລະຊັ້ນຄຸນໃຫ້ອັດຕາສ່ວນຕໍ່າສຸດທີ່ກຳນົດຂ້າງເທິງສໍາລັບໜີ້ແຕ່ລະຊັ້ນ.

ກ່ອນການຄຸນໃຫ້ອັດຕາສ່ວນຂ້າງເທິງ, ທະນາຄານ ສາມາດນໍາເອົາມູນຄ່າຂອງຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນ ຫຼື ການຄ້ຳປະກັນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ມາຫັກຍອດເງື່ອນໜີ້ ຕາມອັດຕາສ່ວນສູງສຸດ ດັ່ງນີ້:

1. ເງິນຝາກສະກຸນກີບ ຫຼື ເງິນຕ່າງປະເທດ ທີ່ຢູ່ທະນາຄານນັ້ນເອງ ຊຶ່ງເປັນສະກຸນດຽວກັບສິນເຊື່ອ: ສູງສຸດບໍ່ເກີນ 100% ຂອງມູນຄ່າພື້ນຖານ;

2. ເງິນຝາກສະກຸນກີບ ຫຼື ເງິນຕາຕ່າງປະເທດທີ່ຢູ່ທະນາຄານນັ້ນເອງ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນສະກຸນດຽວກັບສິນເຊື່ອ: ສູງສຸດບໍ່ເກີນ 95% ຂອງມູນຄ່າພື້ນຖານ;
3. ຄ່າທີ່ຮັກສາຢູ່ທະນາຄານນັ້ນເອງ: ສູງສຸດບໍ່ເກີນ 90% ຂອງມູນຄ່າພື້ນຖານ;
4. ພັນທະບັດລັດຖະບານ ແລະ ພັນທະບັດທະນາຄານກາງ ທີ່ມີນ້ຳໜັກຄວາມສ່ຽງເທົ່າສູນ ຕາມລະບຽບກ່ຽວກັບຄວາມພຽງພໍຂອງທຶນ ທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກ:
 - 1) ຖ້າເປັນສະກຸນດຽວກັບສິນເຊື່ອ:
 - ຖ້າມີອາຍຸຄົງເຫຼືອຕ່ຳກວ່າ 1 ປີ: ສູງສຸດບໍ່ເກີນ 100% ຂອງມູນຄ່າພື້ນຖານ;
 - ຖ້າມີອາຍຸຄົງເຫຼືອແຕ່ 1 ປີ ຫາ 5 ປີ: ສູງສຸດບໍ່ເກີນ 90% ຂອງມູນຄ່າພື້ນຖານ;
 - ຖ້າມີອາຍຸຄົງເຫຼືອແຕ່ 5 ປີຂຶ້ນໄປ: ສູງສຸດບໍ່ເກີນ 80% ຂອງມູນຄ່າພື້ນຖານ.
 - 2) ຖ້າບໍ່ເປັນສະກຸນດຽວກັບສິນເຊື່ອ:
 - ຖ້າມີອາຍຸຄົງເຫຼືອຕ່ຳກວ່າ 1 ປີ: ສູງສຸດບໍ່ເກີນ 95% ຂອງມູນຄ່າພື້ນຖານ;
 - ຖ້າມີອາຍຸຄົງເຫຼືອແຕ່ 1 ປີ ຫາ 5 ປີ: ສູງສຸດບໍ່ເກີນ 85% ຂອງມູນຄ່າພື້ນຖານ;
 - ຖ້າມີອາຍຸຄົງເຫຼືອແຕ່ 5 ປີຂຶ້ນໄປ: ສູງສຸດບໍ່ເກີນ 75% ຂອງມູນຄ່າພື້ນຖານ.
5. ໃບຢັ້ງຢືນເງິນຝາກ (Certificate of Deposit) ແລະ ໜັງສືແລກເງິນ (Bill of Exchange) ທີ່ອອກໂດຍທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ ທີ່ມີນ້ຳໜັກຄວາມສ່ຽງ $\leq 20\%$ ຕາມລະບຽບກ່ຽວກັບຄວາມພຽງພໍຂອງທຶນ ທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກ:
 - ຖ້າມີອາຍຸຄົງເຫຼືອຕ່ຳກວ່າ 1 ປີ: ສູງສຸດບໍ່ເກີນ 80% ຂອງມູນຄ່າພື້ນຖານ;
 - ຖ້າມີອາຍຸຄົງເຫຼືອແຕ່ 1 ປີ ຫາ 5 ປີ: ສູງສຸດບໍ່ເກີນ 75% ຂອງມູນຄ່າພື້ນຖານ;
 - ຖ້າມີອາຍຸຄົງເຫຼືອແຕ່ 5 ປີຂຶ້ນໄປ: ສູງສຸດບໍ່ເກີນ 70% ຂອງມູນຄ່າພື້ນຖານ.
6. ໜັງສືສິນເຊື່ອ (Letter of Credit: LC) ຫຼື ໜັງສືສິນເຊື່ອແບບສຳຮອງ (Standby Letter of Credit: SBLC) ທີ່ອອກໂດຍທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ ທີ່ມີນ້ຳໜັກຄວາມສ່ຽງ $\leq 20\%$ ຕາມລະບຽບກ່ຽວກັບຄວາມພຽງພໍຂອງທຶນ ທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກ: ສູງສຸດບໍ່ເກີນ 95% ຂອງວົງເງິນທີ່ລະບຸໃນ SBLC;
7. ໜັງສືຄ້ຳປະກັນ Letter of Guarantee (LG) ຫຼື Bank Guarantee (BG) ທີ່ອອກໂດຍທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ ທີ່ມີນ້ຳໜັກຄວາມສ່ຽງ $\leq 20\%$ ຕາມລະບຽບກ່ຽວກັບ ຄວາມພຽງພໍຂອງທຶນ ທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວວາງອອກ: ສູງສຸດບໍ່ເກີນ 90% ຂອງວົງເງິນທີ່ລະບຸໃນ LG ຫຼື BG;
8. ອະສັງຫາລິມະຊັບ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການປະເມີນໂດຍບໍລິສັດປະເມີນມູນຄ່າຊັບສິນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກສຳນັກງານຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຫຼັກຊັບ: ສູງສຸດບໍ່ເກີນ 40% ຂອງມູນຄ່າພື້ນຖານ.

ມູນຄ່າພື້ນຖານ ໃຫ້ຖືເອົາມູນຄ່າຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ຄຸ້ມຄອງໄດ້ຕົກລົງກັນ ໃນສັນຍາຄ້ຳປະກັນເປັນມູນຄ່າພື້ນຖານໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ຈາກນັ້ນ ໃຫ້ທະນາຄານປະເມີນຄືນມູນຄ່າດັ່ງກ່າວ ຢ່າງໜ້ອຍທຸກໆສາມເດືອນ ເພື່ອໃຫ້ມູນຄ່າດັ່ງກ່າວ ສອດຄ່ອງກັບມູນຄ່າໃນທ້ອງຕະຫຼາດໃນເວລາທີ່ມີການປະເມີນ ແລະ ຕ້ອງປັບມູນຄ່າພື້ນຖານ ທີ່ໃຊ້ໃນການຫັກລົບ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕານີ້.

ທະນາຄານ ຕ້ອງເກັບຮັກສາບັນດາເອກະສານທັງໝົດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຫັກເງິນແຮສະເພາະ ແລະ ການປະເມີນມູນຄ່າພື້ນຖານ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ.

ໝວດທີ 6 ຂໍ້ກຳນົດອື່ນໆ

ມາດຕາ 18 ການຈັດຊື້ໜີ້ ແລະ ຫັກເງິນແຮ ທີ່ເຂັ້ມງວດກວ່າ

ທະນາຄານ ສາມາດກຳນົດການຈັດຊື້ໜີ້ ແລະ ຫັກເງິນແຮ ທີ່ເຂັ້ມງວດກວ່າທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໂດຍຕ້ອງກຳນົດການຈັດຊື້ໜີ້ ແລະ ການຫັກເງິນແຮດັ່ງກ່າວໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນໃນຄູ່ມືບໍລິຫານສິນເຊື້ອຂອງທະນາຄານ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 19 ການທົບທວນການບໍລິຫານສິນເຊື້ອ

ທະນາຄານ ຕ້ອງດຳເນີນການທົບທວນການບໍລິຫານສິນເຊື້ອທັງໝົດທີ່ວລະບົບຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ຢ່າງໜ້ອຍໄຕມາດລະຄັ້ງ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແລະ ຄູ່ມືການບໍລິຫານສິນເຊື້ອຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 20 ການລ້າງ ແລະ ເກັບຄືນໜີ້ທີ່ຖືກຈັດເປັນຊັ້ນສູນ

ໜີ້ທີ່ຖືກຈັດເປັນຊັ້ນສູນ ແລະ ໄດ້ຫັກເງິນແຮຄົບຖ້ວນແລ້ວ ໃຫ້ທະນາຄານ ລ້າງໜີ້ດັ່ງກ່າວອອກໄປຕິດຕາມຢູ່ບັນຊີນອກໃບສະຫຼຸບຊັບສົມບັດ ຊຳລະດ່ຽວໃຫ້ກາຍ 90 ວັນ. ການລ້າງໜີ້ສູນ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດໂດຍຜູ້ທີ່ມີສິດອຳນາດກ່ຽວຂ້ອງຂອງທະນາຄານ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຄູ່ມືການບໍລິຫານສິນເຊື້ອຂອງທະນາຄານ.

ທະນາຄານ ຕ້ອງມີມາດຕະການ ໃນການເກັບກູ້ໜີ້ທີ່ຖືກຈັດເປັນຊັ້ນສູນ ທີ່ຖືກລ້າງອອກໄປຕິດຕາມຢູ່ນອກໃບສະຫຼຸບຊັບສົມບັດ ຢ່າງລະອຽດເປັນແຕ່ລະກໍລະນີ.

ການລ້າງ ແລະ ເກັບຄືນໜີ້ທີ່ຖືກຈັດເປັນຊັ້ນສູນ ຕ້ອງປະຕິບັດການບັນທຶກບັນຊີ ຕາມລະບຽບຫຼັກການບັນຊີ ທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກ.

ມາດຕາ 21 ຂໍ້ຫ້າມກ່ຽວກັບການສະໜອງສິນເຊື້ອ

ໃນການສະໜອງສິນເຊື້ອຂອງທະນາຄານ ແມ່ນຫ້າມກະທຳການໃດໆ ຕໍ່ໄປນີ້:

- 1) ລະເມີດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
- 2) ສະໜອງສິນເຊື້ອແບບຊຳລະເງິນຕົ້ນທຶນ ແລະ/ຫຼື ດອກເບ້ຍ ເປັນງວດດຽວ ເມື່ອຄົບກຳນົດອາຍຸສັນຍາ, ຍົກເວັ້ນກໍລະນີເງິນກູ້ໄລຍະສັ້ນ ທີ່ບໍ່ເກີນ 1 ປີ ຫຼື ກໍລະນີກະແສເງິນສົດຂອງລູກໜີ້ທີ່ເປັນແຫຼ່ງຊຳລະຕົ້ນຕໍ ພາໃຫ້ຕ້ອງກຳນົດເຊັ່ນນັ້ນ;
- 3) ສະໜອງເງິນກູ້ ເພື່ອຊຳລະຕົ້ນທຶນ ຫຼື ດອກເບ້ຍຂອງເງິນກູ້ບ້ວງນັ້ນເອງ ບໍ່ວ່າທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ;
- 4) ກຳນົດອາຍຸສັນຍາສິນເຊື້ອເກີນອາຍຸການນຳໃຊ້ຂອງຫຼັກຊັບທີ່ນຳມາຄ້ຳປະກັນສິນເຊື້ອດັ່ງກ່າວ;

- 5) ນຳເອົາດອກເບ້ຍຄ້າງຊຳລະມາບວກເຂົ້າກັບເງິນຕົ້ນທຶນ ເພື່ອຄິດໄລ່ດອກເບ້ຍງວດຕ່າງໄປ, ຍົກເວັ້ນ ກໍລະນີເງິນເບີກເກິນບັນຊີ;
- 6) ບັນທຶກດອກເບ້ຍຄ້າງຮັບ ເຂົ້າເປັນລາຍຮັບຂອງທະນາຄານ ນັບແຕ່ມື້ທີ່ໜີ້ຖືກກ່າວ ຖືກຈັດເປັນຊັ້ນ ຕ້ອງຮັບທວງຍາກ.

ຫ້າມຜູ້ບໍລິຫານ ແລະ ພະນັກງານຂອງທະນາຄານ ມີພຶດຕິກຳໃດໆຕໍ່ໄປນີ້:

- 1) ລະເມີດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
- 2) ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັບຜູ້ຂໍຖືກຢືມ ຫຼື ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ຂໍຖືກຢືມທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂເໝາະສົມ ໄດ້ຮັບສິນ ເຊື່ອຈາກທະນາຄານຂອງຕົນ;
- 3) ຮັບສິນບິນ ບໍ່ວ່າໃນຮູບການໃດກໍຕາມຈາກຜູ້ຂໍຖືກຢືມ ຫຼື ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຂໍຖືກຢືມໄດ້ຮັບສິນເຊື່ອ;
- 4) ຮຽກຄ່າໃດໆ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຄ່າທຳນຽມ ຫຼື ຄ່າບໍລິການຂອງທະນາຄານຕົນ ຈາກຜູ້ຂໍຖືກຢືມ ຫຼື ຜູ້ຖືກຢືມ;
- 5) ທ່ວງດຶງເອກະສານສິນເຊື່ອ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຂໍຖືກຢືມ ຍອມຈ່າຍເງິນໃຫ້ຕົນ ບໍ່ວ່າໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ.

ມາດຕາ 22 ການສະໜອງສິນເຊື່ອບ້ວງໃໝ່ໃຫ້ແກ່ລູກໜີ້ຕ້ອງຮັບທວງຍາກ

ທະນາຄານ ບໍ່ສາມາດສະໜອງສິນເຊື່ອ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ມີໜີ້ສິນໃດໜຶ່ງຖືກຈັດເປັນຊັ້ນຕ້ອງຮັບທວງຍາກ ຢູ່ ທະນາຄານດັ່ງກ່າວ ຫຼື ຢູ່ທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ.

ທະນາຄານ ຕ້ອງກວດເບິ່ງການຈັດຊັ້ນໜີ້ ຂອງຜູ້ຂໍສິນເຊື່ອຈາກຕົນ ນຳສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານສິນເຊື່ອ ທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຢືນຢັນວ່າຜູ້ກ່ຽວບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ມີໜີ້ຕ້ອງຮັບທວງຍາກ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 1 ຂອງມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 23 ການບັນທຶກບັນຊີ

ການບັນທຶກບັນຊີກ່ຽວກັບການຈັດຊັ້ນໜີ້ ແລະ ຫັກເງິນແຮ ຕາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມລະບຽບການບັນຊີທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກຳນົດອອກ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 24 ການລາຍງານ ແລະ ການເກັບຮັກສາເອກະສານ

ທະນາຄານ ຕ້ອງລາຍງານການຈັດຊັ້ນໜີ້, ການຫັກເງິນແຮ ໃຫ້ແກ່ກົມຄຸ້ມຄອງທະນາຄານທຸລະກິດ, ທະ ນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຕາມແບບຟິມທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກຳນົດອອກ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ທະນາຄານ ຕ້ອງເກັບຮັກສາເອກະສານຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຈັດຊັ້ນໜີ້, ການຫັກເງິນແຮ ແລະ ຕ້ອງ ສະໜອງເອກະສານດັ່ງກ່າວໃຫ້ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຕາມການຮຽກຮ້ອງ.

ມາດຕາ 25 ມາດຕະການຕໍ່ການລະເມີດ

ທະນາຄານທີ່ລະເມີດຂໍ້ຕົກລົງ ສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການ ຕາມລະບຽບການທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ໝວດທີ 7
ຂໍ້ກຳນົດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 26 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ກົມຄຸ້ມຄອງທະນາຄານທຸລະກິດ, ສາຂາທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ຕິດຕາມ ແລະ ກວດ
ກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້. ທະນາຄານ ມີໜ້າທີ່ປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 27 ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫຼັງ 90 ວັນ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ໃຊ້ປ່ຽນແທນຂໍ້
ຕົກລົງສະບັບເລກທີ 324/ທຫລ, ລົງວັນທີ 19/04/2011.

ບັນດາຂໍ້ກຳນົດ ຫຼື ບົດບັນຍັດ ທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ອອກກ່ອນໜ້ານີ້ ທີ່ຂັດກັບຂໍ້ຕົກລົງສະ
ບັບນີ້ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ຜູ້ວ່າການທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ສົມພາວ ໄຟສິດ